

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Nonnulli in Deiparam impij membrorum privatione, vel etiam morte
mulctantur sect. 6. nu. 37.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

uabitur. Is porro Theodoricus Deiparæ erat studiosus; quotidianæ missæ, quæ de eadem dicebatur, intererat, nummum quotidie offerens. Electus in Antistitem malis consilijs; & que ad eò mutatus est, vt indebitis exactionibus, vel ipsos Religiosos graualet: quare inquit Cæsarius his, alijsque malis actibus Dei Genitrix irritata egit, sicut ex dicta visione colligitur, vt indignè fatis à Moguntino de poneretur, a-llo Episcopo eius æmulo per electionem substituto. hæc ex Cæsario.

NONNVLII IN DEIPARAM IMPII,

membroꝝum priuatione, vel etiam morte muldantur.

SECT. 6.

*Gaianus
Mimus pu-
nitur ob
blasphemiam.*

37 **G**AIANUS MIMUS Heliopoli in Phœnice, quod Dei genitricem per summam impietatem in teatro blasphemaret, nec ab eadem aliquoties monitus respiceret, cum ei dormienti Virgo sanctiss, manus, & pedes digito signasset, euigilans se manibus pedibusq; truncatum inuenit, atque ita confitebatur omnibus propter suas blasphemias se clementer cruciatum fuisse: narratur in Prato spirit. c. 47.

*Prato Spi-
rituale.*

*Blasphemiam in B.
Virg. per-
missis
conteritur.*

Quidam Gentiles Mauritio Impérante in eundem Christiani domo, vbi vino se ingurgitassent, Dei genitricem blasphemijs & conuitijs profcindere cæperunt, sacro Incarnationis mysterio illudentes, qui tamen postquam eorum impietas innotuit condignas petulantis linguæ pœnas dedere: adiuu verò Dominus, in quibus illi blasphemiarum indulserant, in somnis Dei Genitricem vidit, ei que contumeliarum indignitatem in mentem reuocauit. Miser ille veniam delicti, & pœnitentiæ tempus orabat; illa vitam concessit, vimine tamè, quod manu gestare videbatur: genua circa circa veluti exarauit: expergestus ille, mēbra vimine notata abscessa inuenit, recenti sanguine perfluente. Quo euulgato, omnes Deiparam celebrarunt, quæ quamuis præter eius naturam sit quemquam punire, vi quædam adacta, vt religio nobis stabilis, ac firma esset, hoc edere miraculum voluit. hæc

*Nicephor
Baronius.*

Nicephorus libro 18. c. 33. Baronius tomo 7. Annal. hoc miraculum contigisse affirmat anno salut. 587.

*Imaginis
Deipara
conceptor*

Cyprius quidam in Constantia vrbis Cypri-
armenarius in Deiparæ sacellum orandi cau-
sa concessit, vidensque Deiparæ Imaginem

coloribus in pariete expressam ait, *Quosum Cyprius
hæc* & stimulo, quo boues agebat, Imaginis dexterum oculum exculpit, Egressus autem templum cum pectus pungeret, stimulus fractus est, parsque ea, cui ferrum infixum est, in hominem delapsa, in oculum illius dexterum infixæ est hæc Constantinus eiusdem Constitiæ Cypri Episcopus in synodo Nicen. 2 Act. 4. toti synodo retulit, adiecitq; se vix illu vidisse, & vñ oculum esse etiam tunc cognoscere.

38. Aliud memorabile accidit signum in Gallia, in quo duorum Deiparæ Imaginem blasphemantium pœna, simulque eius sceleris grauitas plene perspicitur, quid refert Vincen-
tius Beluacensis lib. 7. Speculi historialis cap. 110. qui Imaginem illam, & rei gestæ vestigia se vidisse affirmat his verbis. Iuxta Castrum Rodulphi est quædam Abbatia, quæ Dolis vocatur: super quandam Columnam Ecclesiæ ipsius est Imago lapidea, ad honorem Beate Mariæ Virginis sculpta, ad quam cum quædam paupercula mulier veniret orandi gratis, aderant ibi in atrio duo Brabantiones, qui impropertantes mulieri, Imaginem blasphemabant, vnus etiam lapides in Imaginem proieciens, vno lapide percussit, & contregit brachium pueri lesu; & cum manus illa lapidea cecidisset, exierunt guttæ sanguinis de brachio, ac si esset hominis viuens, statimque in eodem loco ille, qui lapidem proiecerat expirauit. Alter verò cum vellet morientem inter brachia sua colligere, vt ei aliquid præberet adiutorium, statim arreptus est à dæmone, & insequenti die defunctus est. Eadem etiam sequenti die cum turba multa conueniret, vt Imaginem, & sanguinem de lapide fluxum videret, ipsis videntibus ipsa Imago scidit vestimenta sua, scilicet, ornatum, qui circa eam erat lapideum, & collum suum, quod confirmatum erat monili lapideo, & pectus denudauit vsque ad mammillas propter ignominiam, & iniuriam, quæ illata fuerat sibi & paruulo suo.

Hoc contigit Anno Domini 1187 tempore, quo bellum erat inter Philippum Regem Francorum, & Henricum Regem Angliæ, altero constituto apud castrum Dolis cum exercitibus suis. Et ego, qui scripsi sanguinem illum vidi oculis meis, & Imaginem nudatam, ac vestimentum reuulsum. Qui autem viderunt eam antè perpetratum miraculum, testantur, quod erat prius rubicunda, & be-

*Imagines
B. Virg. per
contumelias
quidam ma-
ximas diti
pœnas.
Beluacens.*

*B. Virg.
magis
fero la-
ri Sara-
ni ad
fructu
fuit; con-
ti.*

Beluac.

*Parec
fauere
de Lan-
tanæ
citus p
anulus*

Turc.

*Aliud
mili
impli.*

& bene colorata, modo stat tanquam exanguis, & pallida. Ibi pro certo cæci illuminatur, claudi curantur, & fiunt miracula. hæc Vincentius loco citato.

Virg. l. Saraceni quendam sanctæ Mariæ Basilicam ingressi, in omnium sanctorum Imagines, quæ in maceria erant depictæ, hastilium suorum cuspides vibrauerunt. huic oculum eruenunt, illi nasum, vel pedem truncauerunt, omnes profus teribratis aculeis diffusauerunt. Ad Imaginem sanctæ Mariæ titubant insani, nihil ibi omnes, quamuis sæpè tentantes turbare potuerunt, sed cum maxime intentarent viribus effosis inuenta manus erant, aut tremore irritæ, aut alio delatæ hæc Vincentius libro 7. Specul. histor. cap. 110.

Turc. the. 39. Nonnulli sacræ ædis Lauretanæ ministri circa annum Domini 1582. auaritia stimulate eius ædis thesauros compilarant, quos in nauim conditos occultis asportabant fugas, sed agri Picensi oram præteruictos adueria temptas reiecit, unde conciderant. Itaque in manifesto scelere deprehensi pro æde Lauretana suspenduntur. Turcel. lib. 3. dist. Lauret. c. 31.

Aliud exemplum. Quidam facinorosus ferramentis instructus, quibus valuarum Templi, & arcæ nummarie seras aperiret intra Virginis Lauretanæ cellam soleret se occultit. Nocte verò concubia sacra dona aurea, argenteaque congerit in vnum locum, mox arca, & sacelli, ac Templi foribus patefactis circumspicere cepit oculis adiutorem quendam sceleris, cum quo conuenerat, ut illa ipsa hora in templi vestibulo præsto esset, sacra dona, nummosque in destinatum locum abditurus, & ecce armatorum agmen. Angelos fuisse ante Virginis aedem veluti excubantes creditum est) adesse cernit, quorum aspectu teritus clausis properè valuis se abdidit, & cum iterum, ac tertio patefactis templi foribus sceleris socium quaeriraret, semper ei celestis illa manus in festis occurtebat armis, ac trepidum compellebat in templum, cuiusque appetente aurora irrita in cæpto per auersam Templi Portam fugam inire vellet, eorundem celestium excubitorum occursum teritus in sacrosanctam cellam refugit. Superuenientibus igitur sanctissimi Sacelli custodibus valvæ restructæ, sacra Dona congesta illum sacrilegij, suspectum fecerunt: comprehensus quaestione habita rem omnem confitetur, & cum sceleris confocio me-

rita pœna afficitur. Turcellinus libro 1 ca. 31.

Quomodo etiam duæ Turcicæ triones in Agro Lauretano prædari aulis eadem die à Venetis fuerint captæ. Turcis laqueo extinctis c. 20. vbi de miraculis ex Turcellino lib. 2. c. 19. retulimus.

Vir quidam execrabilis circa fines Ciuitatis Cardocij membra intemeratæ Dei genitricis sacra, & secreta ore spurcissimo iurare ausus, mox immundo spiritu vexatus, oculis euerfis, facie enormiter intumescente, linguam ardentem longius ab ore porrexit, qui longo tormento excruciat, demum extinctus linguam quam extraxerat, nec in morte retraxit hæc in lib. de viris illustribus Ord. Cisterciensis ex relatione Abbatis Gheribaldi, & habetur in Specul. exempl. dist. 3. num. 44.

40. Quidam blasphemus cum in ludo perderet, Satânico furore percitus, vbi omnia Christi membra tam externa quam interna per ordinem nimia temeritate iurasset, sanctissimæ Dei Genitricis membra omnia singillatim iurare cepit, qui adertant præ horrore aures obstruentibus, sed repente inuisibili, & quasi fulmineo ictu percussus corruit, & diu palpitans, & mortiferos gemitus edens, sacrilegam animam efflauit, in cuius dorso inuenta est plaga recens, & intus dehiscens, ita, ut intima cordis, hepatis, & pulmonis apparerent: multis verò ad horribile hoc spectaculum confluentibus, vni eorum quidam olim defunctus apparetens dixit, Christum Dominum Genitricis suæ iniurias citius punire, aut si in posterum referat eas acerbius castigare. Hoc exemplum narratur in libro de viris illustribus Ordinis Cisterciensis, & refertur in Speculo Exemplo rum numero 43. dist. 3. & Vincentius Beluacensis libro 7. Spec. hist. c. 104. affirmat id enisisse apud Lamentiam eius meminit Casarius libro 7. c. 44. qui etiam addit non solum blasphemiam, sed etiam stultiloquium sine felle malitiæ contra Deiparæ Imaginem prolatum, in præsentia acriter puniunt, cuius rei hoc subiicit exemplum.

In villa castri Veldensis Diocesis Treuirenensis, quædam nostro tempore extitit Deiparæ imago filium in sinu foventis, opere non zedò bene formata, multa tamen virtute dotata, quam Matriona, quædam ejusdem Castri respiciens, & scultura indignans ait. *Vis quid hic sit: vetus hæc R. mbula?* Verùm aliteri matronæ à Deipara dictum est, quæ tu-

Iurans per membra Deiparæ maximæ exoluit pœnas. Lib. de viris illustribus Ord. Cisterciensis.

Spec. ex. Blasphe. m. Christi. Virg. membra fulm. nec illu. erit pœnas.

Lib. de viris illustribus Ord. Cisterciensis.

Spec. ex. Beluacens.

Casarius.

Matrona quædam stultiloqui in Deipara Imaginem pœnas dedit.

lier illa (nomen eius exprimens) vocavit me veterem Rumbulam semper misera erit, quoad viuet, & post paucos dies à proprio filio omnibus suis bonis exuta, misere mendicans stultiloquij poenam luit ex Cæsario lib. 7. c. 45.

*Cæsarius.
Percussor
Imaginis
Deiparae
ac S. Al-
bergo, ful-
mineo ictu
conteritur*

Drepani quidam taxillorum lusu omnem rem suam perdidit. Is furore percitus ad locum, ubi Imagines erant B. Virg. & S. Alberti Carmelitæ, venit, in easque verba blasphemiae protulit conquectus, quod eius preces non audierint, arreptoque gladio utramque Imaginem fecit, & confestim distilla sanguis bene multus in terram. vidit id quidam puer, sublataque voce clamat in sacrilegum. Ille audito clamore exit de templo, sed repente horrendo existente tonitru fulminis ictu totus in puluerem ad fores Ecclesiae redigitur. hæc in vita S. Alberti apud Surium die 7. Augusti.

Surium.

Neque in eos solum, qui in Deiparam verbo, vel facto blasphemii, seu minus reuerentes fuerunt, verum in eos etiam, qui periurij crimine eiusdem templa, vel alia ratione eius festa violare non sunt veriti, caelestis ultio deservit, quod ex subiectis exemplis planum fiet. Gregorius Turonensis libro 1. de gloria martyrum cap. 20. eiusmodi periurij poenam refert his verbis. In Vrbe autem Turonica est Ecclesia S. Mariæ Virginis, ac Ioannis Baptistæ nomine consecrata, in qua periurii ultio diuina apparuit. Quidam autem cum ad perjurandis, in hanc Ecclesiam fuisset ingressus, ubi manus ante altare stans sursum extulit, ut Sacramentum mendax proferret, statim resupinus ruens, ita, caput in pavementum eonlisset, ut vix vel viuens erigi potuisset. Ad se autem reuersus dolum periurij, quod occultabat, publice patefecit. Vidimus enim, & nos quosdam de Turonicis in loco eodem perjurasse, qui ita diuino iudicio condemnati sunt, ut in ipsius anni curriculo finirentur à sæculo. hæc Turonensis.

41 De poena verò eorum, qui Deiparæ festa perturbare sunt ausi, Cæsarius libro. 7. de miraculis cap. 43. quoddam profert exemplum his verbis.

Quidam nomine Sybodo cum suo Germano Baldemaro milites ministri Palatini Comitum Rheni multis secum assumptis armatis forum rerum venalium in vilita Cassulæ depraedati sunt, nulla habita ratione festi Natiuitatis Deiparæ, quæ eodem die celebratur, & dedicationis Ecclesiae, & diei Dominicæ, quæ

in eundem diem inciderat, propter quæ forum illud fiebat. nocte autem præcedenti cuidam militi, ex Comitibus Sybodonis visa est Deipara aduoluta Christi pedibus, & conquerebatur de iniuria hac à Sybodone, & suis socijs illata, quam quia apud se Sybodo constituerat, reputabatur in ea visione, ac si facta esset, quod cum miles Sybodoni tremens intinasset, nihil fecius facinus illud Sybodo perfecit. Eodem die Walramus Comes cum armatis superuenit re cognita eos persecutus alios cepit, alios occidit, vixque aliquis euasit præter militem, cui visio illa obiecta est: Sybodo verò strepitu audito surgere non valuit, dicebat enim se super gena sua quasi plumbi massam sentire: quare captus occisus est cum Baldemaro Germano, deditque poenam sacrilegij in Dei Genitricem admitti. hæc ex Cæsario.

HÆRETICI, ALIQUÆ ECCLESIAE HOSTES DEIPARAE TAM PROTEGENTE MIJERÈ PERIERUNT. SECT. 7.

42 QVAMQVAM tonitruorum nomine è diuino throno Apoc. 4. prodeunt, terrificæ admonitiones, quibus peccatores Deiparæ ope ad salutem vtiliter conuentionur, vel etiam eorum punitiones, qui in Deiparam blasphemii scelerem, accipi possunt, cuiusmodi non pauca exempla cum capite 20. huius Operis, tum supra in hoc Tractatu de scriptisimus; quia tamen per tonitrua intelligi etiam potest Deiparæ auxilium, cuius ope Hæreticorum contumacia, aliorumque Ecclesiae hostium immanitas veluti tonitru concussa, ac fulmine icta conteritur, eius quoque exempla aliquot selectiora hic mihi afferenda existimaui. In his potè exemplis recensendis, extra rem neutiquam me facturum duxi, si rerum historias, earumque euentus alius interdum repeterem & paulò fufius persequerem; quo & necessitas diuini auxilij per Deiparam implorari loculentius eniteat. & eorum, quæ ex Auctoribus ijdem ferè verbis depromuntur, veritas apud Lectorem fidelius constet. Et licet pia quædam in Christianorum animis de Deipara diuinitus infusa persuasio, verè illa quidam, sed communis, quæ omnibus lætis successibus rectè aptari possit, dicet eam in cunctis Ecclesiae necessitatibus præsto esse, quod multis rationibus capite 16. ostendimus, cuius speciem in nuptijs in

Cana.